

LÄNSSTYRELSEN I MALMÖHUS LÄN

Jonas Repenstam

NATURVÅRDSSENHETEN

MEDDELANDE NR 1981:1

STÅNGBY MOSSE

Författaren är ensam ansvarig
för
rapportens innehåll och bedömningar

Tryckt av Länsstyrelsen i Malmöhus län 1981
ISSN 0349-1420

INLEDNING

Stångby mosse är ett av de sista större extremrikkärren i västra delen av länet. Genom närheten till Lund är dess botaniska värde väl dokumenterat. Mossen är till stor del igenvuxen och har därmed inom vissa delar utvecklats till en värdefull vilt- och fågelbiotop.

Föreliggande rapport har framtagits som underlag för länsstyrelsens arbete att avsätta Stångby mosse och anslutande dalgång som naturreservat och har utförts av Karin Persson 1977.

Stångby mosse och anslutande dalgång i norr avsattes som naturreservat den 11 mars 1981.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

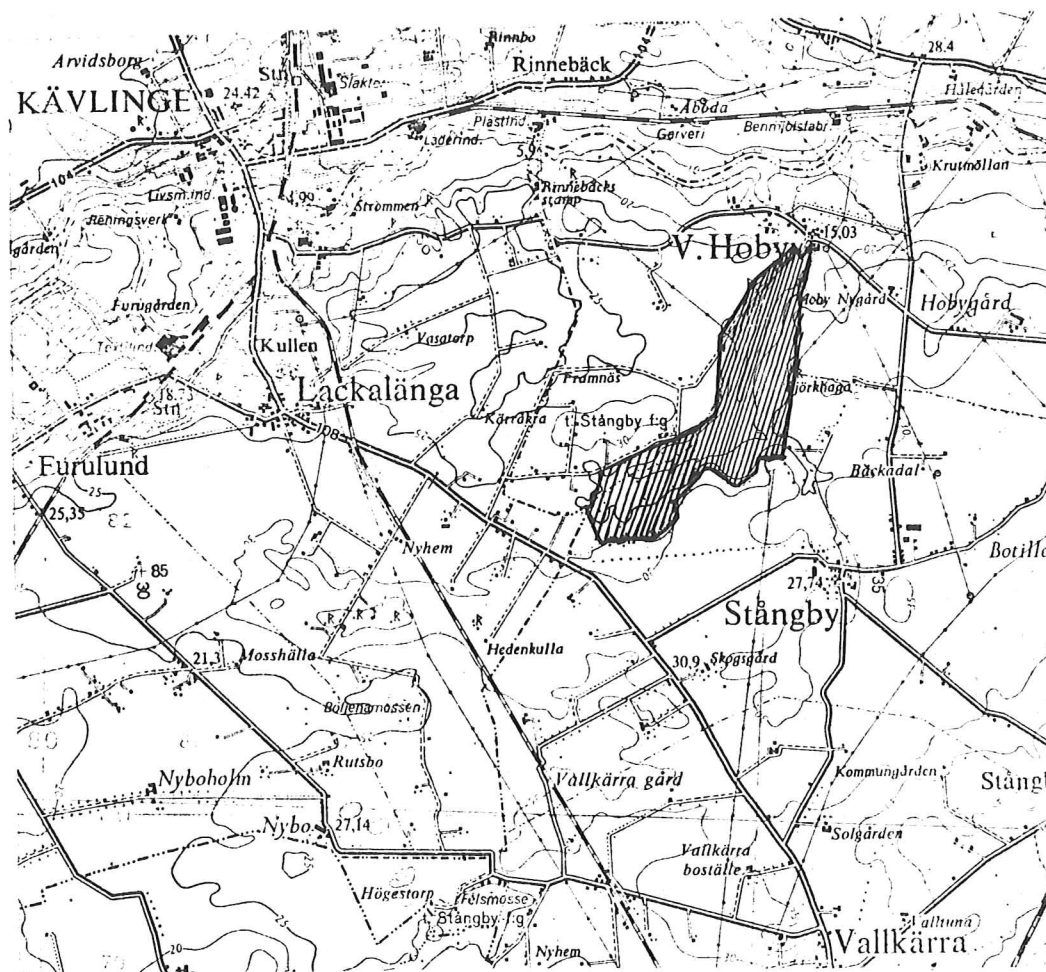
	Sid
NATURFÖRHÅLLANDEN	
Allmänt	1
Geologi	2
Kulturhistoria	3
Nuvarande markanvändning och vegetation	7
Fauna	11
Litteratur, kartmaterial och historiskt material	13
 Bilaga 1 Vegetationsöversikt	
Bilaga 2 Extremrikkärrflora i Stångby mosse	
Bilaga 3 Vegetationsanalys i Stångby mosse, Gösta Regnell	
Bilaga 4 Vegetationsanalys i Stångby mosse, Gösta Regnell och Eddie van der Maarel	
Bilaga 5 Vegetationsinventering av Hoby backar, kurs vid avdelning för landskapsplanering.	

STÅNGBY MOSSE

NATURFÖRHÅLLANDEN

Allmänt

Stångby mosse med Hoby backar är belägna ca 10 km norr om Lund, 1,2 km NV Stångby by och omedelbart SV V Hoby by.

Området utgöres av en dalgång, i ett plant, svagt böljande jordbrukslandskap.

Dalgången är nedskuren 5-10 meter i förhållande till omgivande terräng och är på det bredaste stället, 500 meter. Dalsidorna är i Hoby backar mycket branta, medan Stångby mosse kännetecknas av en flack skålform.

I botten av dalgången rinner Hobybäcken och Stångbybäcken fram.

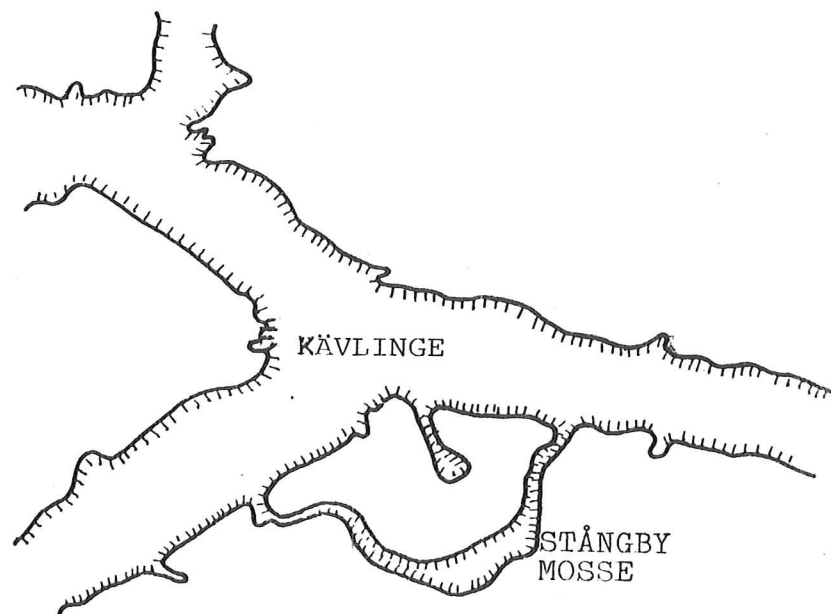
Geologi

Området har utformats under istidens slutskede. Isströmmen från NO avsatte NO-morän inom området. Denna består av urbergs- och kambrosilurmaterial. Urbergsmaterialet gör moränen stenig och blockhaltig.

NO-moränen överlagras dels av moiga sandiga s k intermoräna sediment, dels av SV-baltisk morän.

SV-moränen täcker en stor del av södra och västra Skåne. Den kännetecknas av att den innehåller kalkstenar, ler-skiffrar samt lösa okonsoliderade leror.

Vid SV-isens framryckning avsnördes en vik av havet på Vombslätten och den s k Vombissjön bildades. Vombissjöns vatten sökte sig flera vägar ut mot havet. Troligen är Stångby mosse och dess dalgång en av dessa vägar, ingående i den s k Kävlingeفلodens dalsystem.

På grund av den kraftiga erosionen, bildades en dalgång, som skar genom SV-moränen och de intermoräna sedimenten, ner till den hårdare och mera svåreroderade NO-moränen. I dalgången kan NO-moränen således studeras, men är i den SV-delen till stor del överlagrad av kärrtorv. I Hoby backar går den s k Kågerödsformationen i dagen. Den kännetecknas av konglomerat med sandstenar, leror och kalkstenar och har en tegelröd färgton.

Stångby mosse är i egentlig mening inte en mosse, utan ett kärr, som bildats då vatten översilat markytan. Det intermoräna sandlagret som finns mellan NO- och SV-moränen, har genom erosionen av Kävlinge-floden kommit i dagen. Då detta är vattenförande bildas källor och marken översilas med vatten.

vatten leds ner i dalgången via intermoräna sediment och kärr bildas

Kulturhistoria

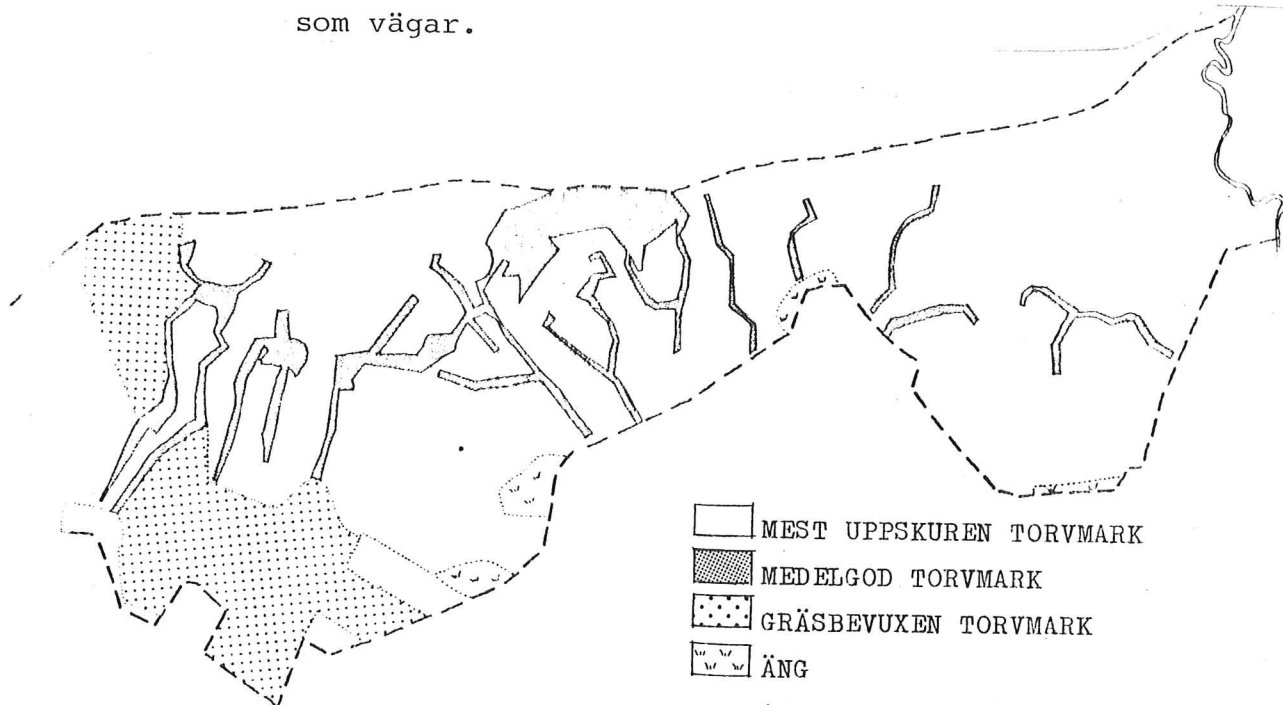
Kärrområdet sträckte sig ursprungligen fram till Lackalänga kyrka, men sedan avloppen i dalgångens båda ändar troligen har fördjupats har stora delar av torvmarken uppodlats. Kvar som egentlig torvmark finns endast ett ca 1 km långt och 200-500 meter brett parti.

Stångby mosse var fram till 1800-talet en allmänning. Då skiftades mossen och en uppsplittring på ett stort antal markägare uppstod. Denna markägostruktur består än idag. Ett 50-tal markägare finns i området.

Området har sedan lång tid tillbaka utnyttjats för torvtäkt. Torven användes för bränsleändamål.

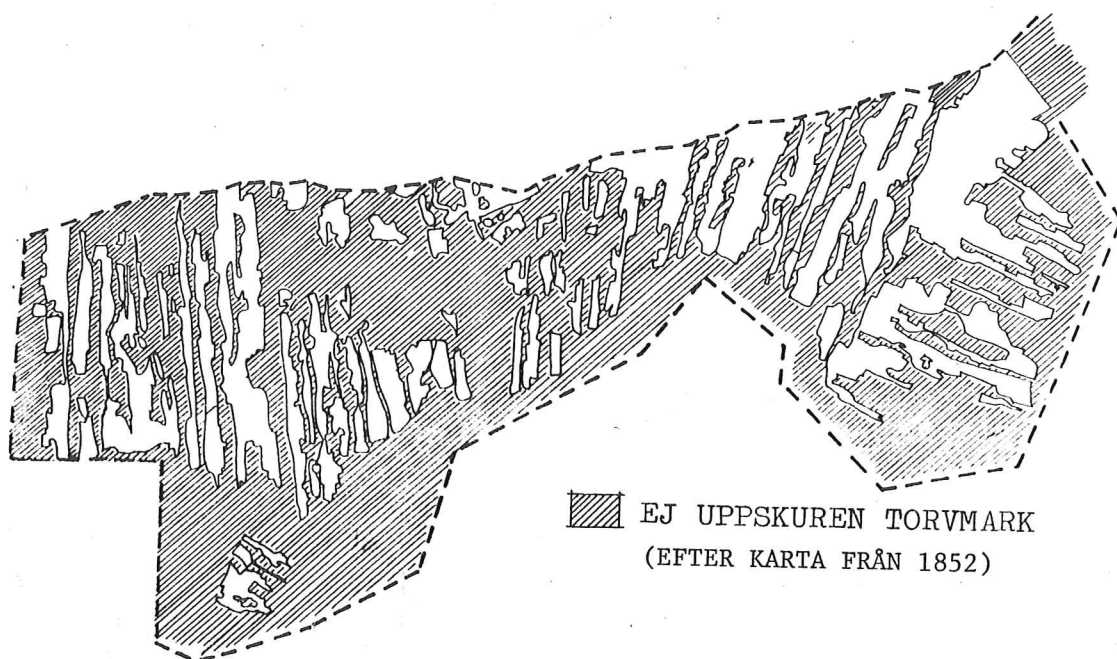
På karta från 1777 över Kättemossen (Stångbysidan av

mossen) framgår att större delen var söndersplittrad av torvtäkter. Sammanhängande områden som lämnades, var endast de stråk, som gick ut i mossen och som användes som vägar.

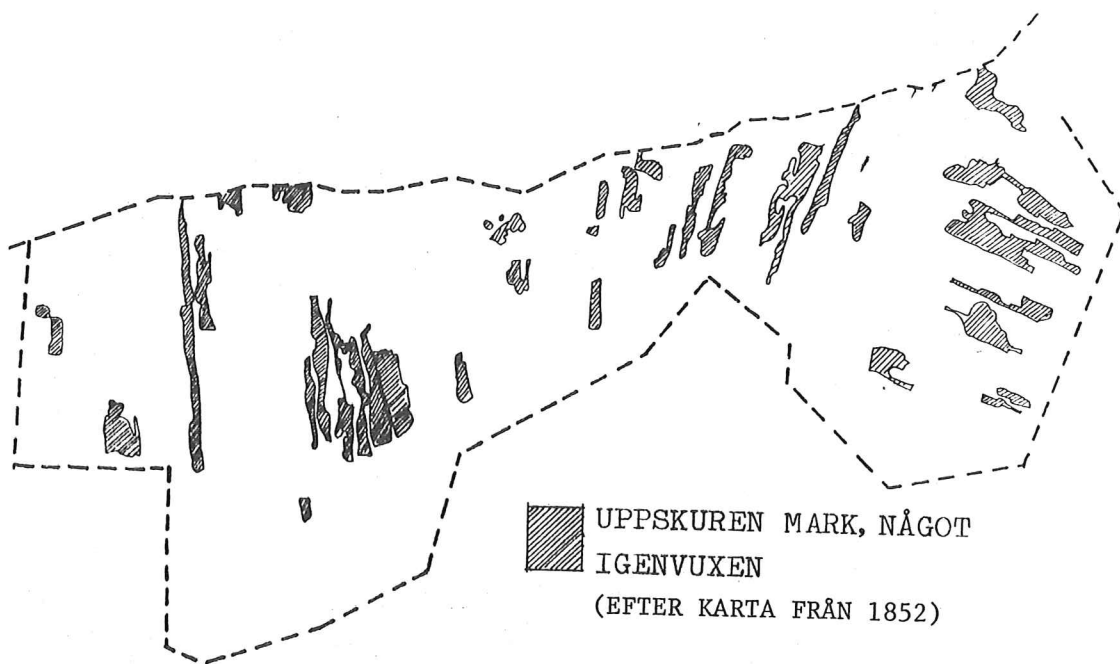
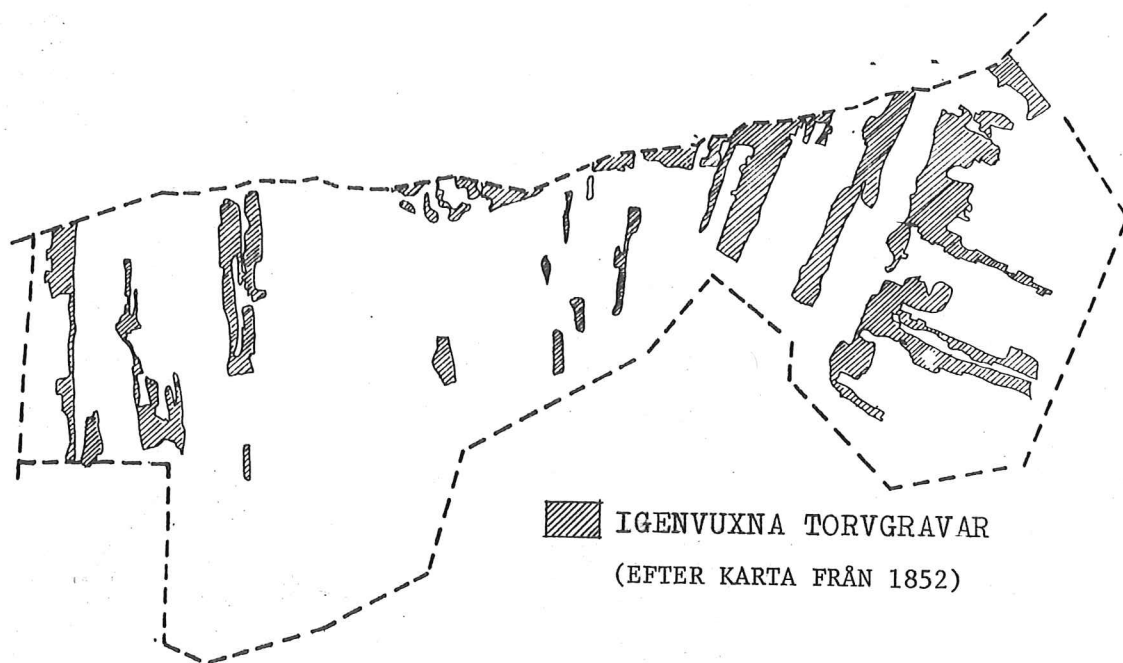
(EFTER KARTA FRÅN 1777)

I samband med Laga skifte upprättades en karta över Kättemossen 1852. På denna redovisas var torv skurits och hur igenvuxna torvtäkterna är.

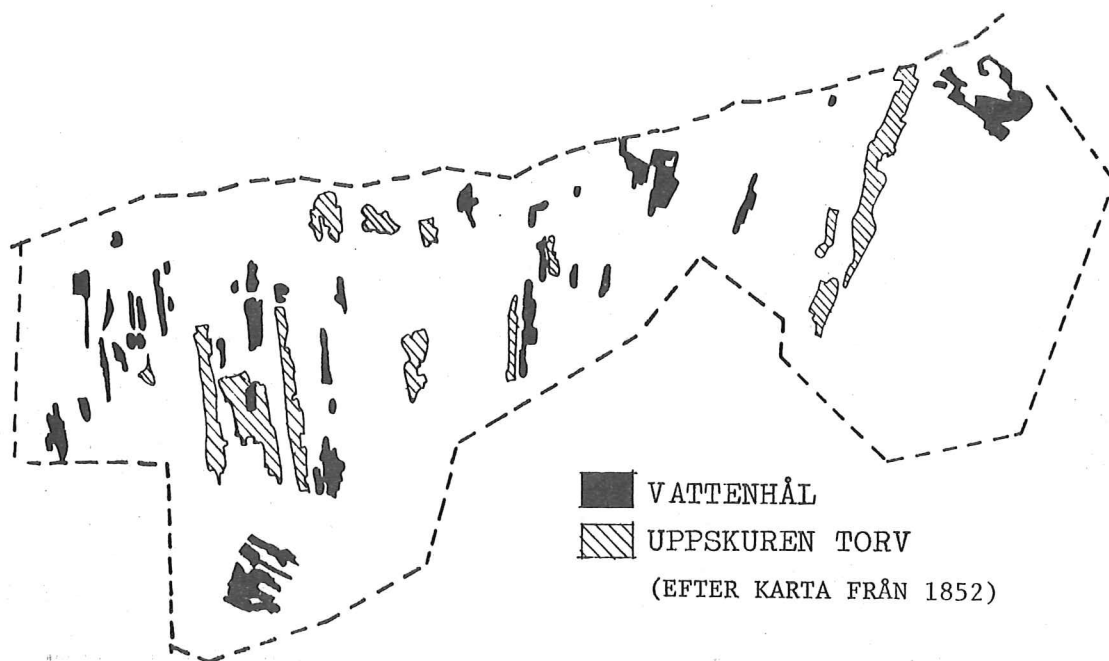

(EFTER KARTA FRÅN 1852)

Enligt denna framgår att täktverksamheten främst skett i den västra och östra delen, medan den centrala delen mest var orörd. Utkanterna av mossen brukades som åker eller är betecknade hård- eller sidvall.

Stora sammanhängande partier av torvtäkterna redovisas på 1852 års karta som igenvuxna. Till större delen finns dessa i östra delen och är idag, där inte nya täkter tagits upp, relativt fast mark.

De områden som 1852 var nyupptagna, är idag delvis fuktiga till våta, delvis helt igenvuxna och fast mark. Torvgravar som för närvarande har vattenspeglar har troligen tagits upp under senare tid, framförallt under första världskriget.

Även Hoby mosse har varit föremål för täktverksamhet. Täkterna har framförallt tagits upp i det centrala området, som på gamla kartor betecknas som torvmosselotten. Idag finns där mängder av små vattenfyllda gravar. Hoby backar beskrives som sidvall på gamla kartor. I övrigt saknas beskrivning av markanvändning. Troligt är dock att backarna, liksom nu användes till åker och betesmark.

I början av 1900-talet var backarna till större delen uppodlade. Endast de brantaste delarna var undantagna. I NV delen av Hoby backar har tidigare funnits en allmänning, där sandtäkt bedrevs. Denna är idag bevuxen med tall, lärk och björk.

Nuvarande markanvändning och vegetation

Området präglas idag av igenväxande f d öppen mark inom mossen samt bete på Hoby backar. (Bil 1)

Inom Hoby mosse, norr om Hobybäcken, är endast en mindre del närmast vägen hävdad öppen mark. Söder om denna vidtar igenväxningspartier i olika stadier, vilka delvis har nått skogskaraktär. Detta parti innehåller framförallt en rad videarter samt ungskog av björk, ask, al och alm. Inom två områden finns 50-åriga bestånd av planterad al. I fältskiktet dominerar bladvass (*Phragmites communis*), men även vippstarr, storven, blåttåtel och rosendunört (*Carex paniculata*, *Agrostis gigantea*, *Molinia coerulea* och *Epilobium hirsutum*) förekommer.

Söder om Hobybäcken, den egentliga Stångby mosse, finns dels betade, dels obetade och igenväxande ängar. De igenväxande delarna har till stor del samma karaktär som norr om bäcken. Videt breder ut sig över de områden som inte är hävdade. Här finns inte mindre än 13 videarter (Engleson -63). I fältskiktet är här, liksom på Hobysidan bladvass, vippstarr, blåttåtel och rosendunört (*Phragmites communis*, *Carex paniculata*, *Molinia coerulea* och *Epilobium hirsutum*) men fläckvis även älggräs, snärjmåra och brännässla dominanter (*Filipendula ulmaria*, *Galium aparine* och *Urtica dioeca*).

Inom de betade partierna i västra och östra delarna är vegetationen mer artrik. Till följd av betet är dessa starkt tuvade.

De torrare delarna är i större grad kulturpåverkade än övriga delar, då dessa till stor del varit upplöjda. Här dominerar gräs såsom rödsvingel, hundäxing och ängsgröe (*Festuca rubra*, *Dactylis glomerata* och *Poa pratensis*). Fuktängen hyser bl a arter som tuvtåtel och rödsvingel, ängsvädd och stor ögontröst (*Deschampsia caespitosa*, *Festuca rubra*, *Succisa pratensis* och *Euphrasia rost-*

koviana). Där fuktängen är mera kalkrik påträffas orkidéer, bl a honungsblomster och ängsnycklar (*Hermium monorchis* och *Orchis incarnata*). Vid svagt betetryck blir bladvassen snabbt dominant.

Kärr- och rikkärrvegetationen innehåller i Stångby mosse en rad intressanta arter, vilket är en av anledningarna till att området ansetts skyddsvärt. Rikkärrfloran är mest utvecklad inom de östra partierna. Bland de dominerande arterna i rikkärrfloran förekommer bl a flaskstarr, vippstarr, (*Carex rostrata*, *C paniculata*) som bildar tuvor. På tuvorna växer tätört och majviva (*Pinguicula vulgaris* och *Primula farinosa*) och mellan tuvorna bäckmärke, ängsull, vattenklöver och kärrsälting (*Berula erecta*, *Eriophorum angustifolium*, *Menyanthes trifoliata* och *Triglochin palustre*). Bladvassen finns även här i de fuktigaste delarna. (Bil 2).

Av de för Stångby mosse speciella arterna i rikkärrvegetationen och delvis i kalkfuktängen kan nämnas orkidéen myggnyckel (*Liparis Loeselii*). Denna växer inte bara på betad mark, utan tycks även trivas bland vassen i obetade områden. Inom samma område växer även svarttåg (*Juncus anceps*).

Andra sällsynta arter som växer i Stångby mosse är kärrknipprot, loppstarr och blekvide. (*Epipactis palustris*, *Carex pulicaris* och *Salix hastata*). En sammanställning av botaniskt intressanta arter redovisas nedan (Engleson). Inventeringen är inte gjord lika noggrann över hela mossen, varför en överrepresentation i östra delen kan föreligga. (Sid 10)

Den tidigare torvtäktverksamheten har troligen gynnat rikkärrvegetationen. Vid uppgrävningen bildades vattenhål och en variation i fuktighetsgrad, vilket gjorde att olika arter kunde finna lämplig miljö.

De östra och västra områdena har till största delen varit uppgrävda och där finns idag den botaniskt intressanta floran. Igenväxningsstadierna efter torvtäkt inverkar troligen på variationen i vegetationssammansättningen.

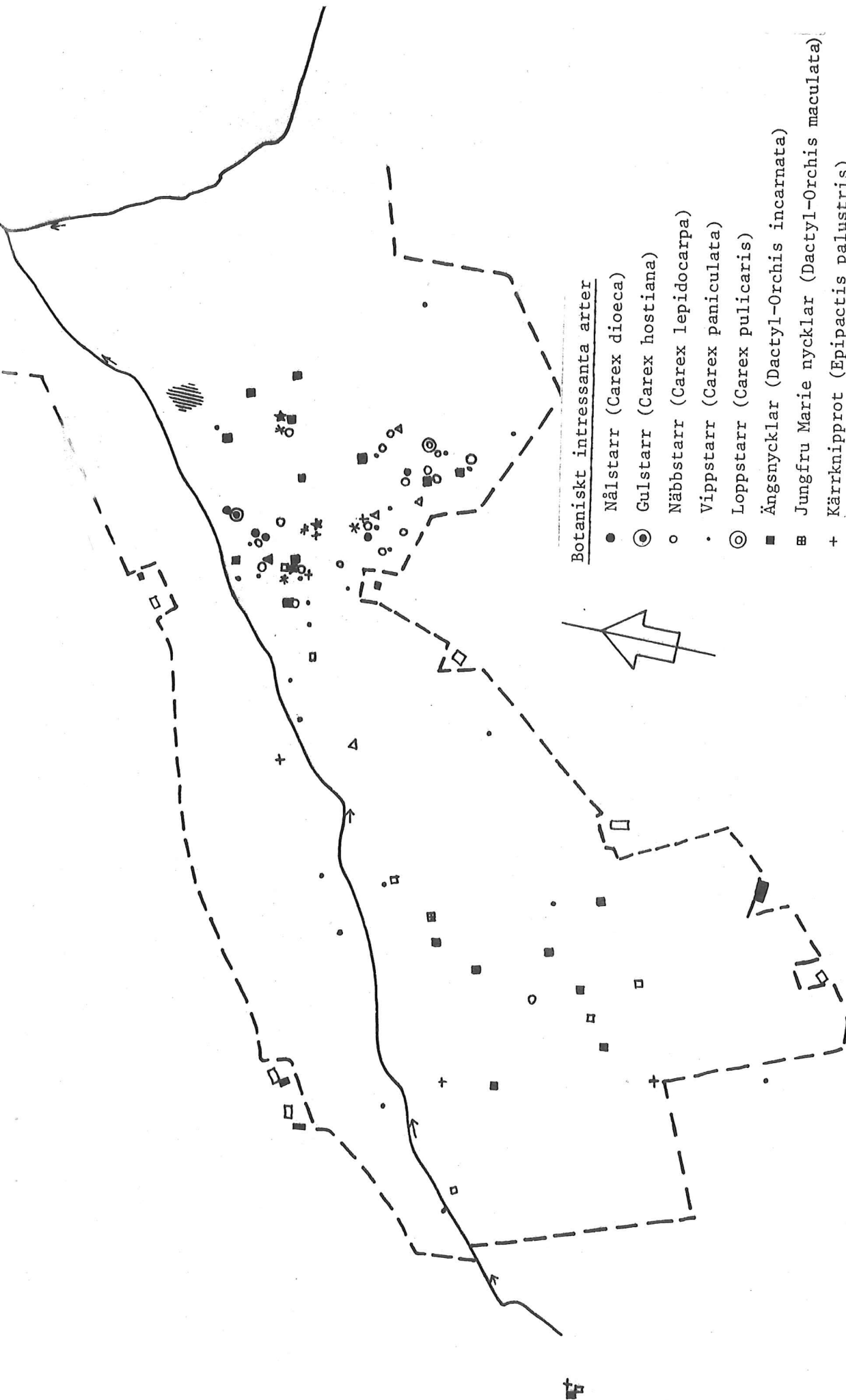
Bete har stor betydelse för vegetationen. När betet upphör blir snart vass dominant och förkväver vissa känsliga arter. En jämförande studie som gjorts mellan betade och obetade kalkfuktängar tyder dock på att förändringen går långsamt. (Regnell -75)

Då betet upphört har framförallt blåtåtel (*Molinia coerulea*) ökat markant. På andra områden har kärrfräken, rödsvingel och höskallra (*Equisetum palustre*, *Festuca rupra* och *Rhianthus major*) blivit dominanta, vilka påverkar annan vegetation i mindre grad. På sikt kommer videbuskagen att täcka även dessa ytor. (Bil 3-4)

På Hoby backar har genom en längre tids betespåverkan en artrik flora och en kraftig grässvål utvecklats. Djurens tramp har format karkteristiska trappstegsliknande avsatser i sluttningarna. Till följd av ett alltför hårt bete har markvegetationen på vissa ställen helt slitits bort. Vegetationen på Hoby backar varierar efter en fuktighetgradient från fuktäng till stäppartad torräng. (Bil 5)

Fuktäng finns i området närmast bäcken och där växer exempelvis krypven, engelskt rajgräs, mannagräs och bäckveronica (*Agrostis stolonifera*, *Lolium perenne*, *Glyceria fluitans* och *Veronica beccabunga*).

På områden med frisk vegetation förekommer gåsört, timotej och groblad (*Potentilla anserina*, *Phleum pratense* och *Plantago major*). Längre upp i slänten kan vegetationen karakteriseras som torräng med fårsvingel, rödsvingel och blåklocka. (*Festuca ovina*, *F. rubra* och *Campanula rotundifolia*). Inom vissa partier får torrängen

Botaniskt intressanta arter

- Nålstarr (*Carex dioeca*)
- ⊙ Gulstarr (*Carex hostiana*)
- Näbstarr (*Carex lepidocarpa*)
- Vippstarr (*Carex paniculata*)
- ⊙ Loppstarr (*Carex pulicaris*)
- Ängsnycklar (*Dactyl-Orchis incarnata*)
- ▣ Jungfru Marie nycklar (*Dactyl-Orchis maculata*)
- + Kärrknipprot (*Epipactis palustris*)
- △ Ögontröst (*Euphrasia rostkoviana*)
- * Honungsblomster (*Herminium monorchis*)
- ▲ Svarttåg (*Juncus anceps*)
- ★ Myggnyckel (*Liparis Loeselii*)
- Blekvide (*Salix hastata*)

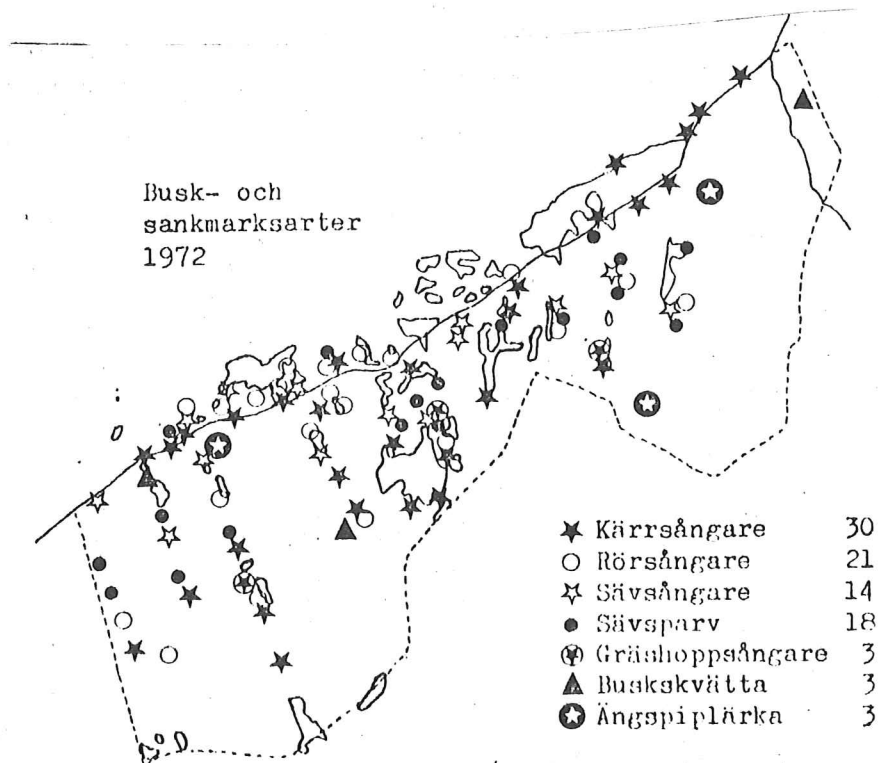
Område där vegetationsupptagning
gjorts av Gösta Regnell

inslag av stäppartade växter såsom piggtistel, puk-törne, flentimotej och timjan (*Carduus acanthoides*, *Ononis repens*, *Phleum Boehmeri* och *Thymus serpyllum*).

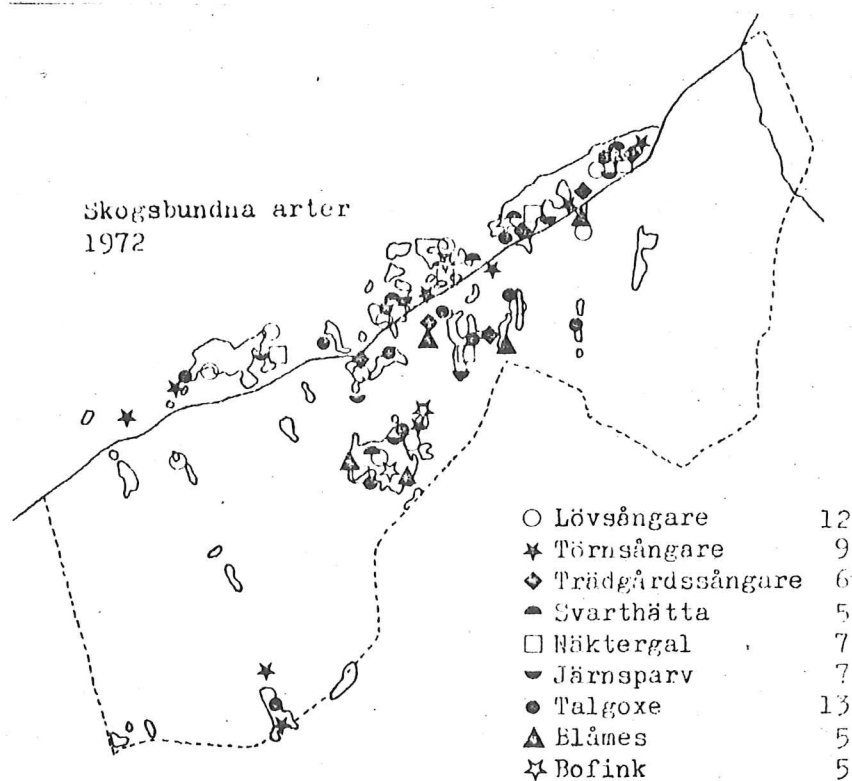
Fauna

Till följd av den igenväxning som sker i Stångby mosse har området fått ökad betydelse som fågel- och vilt-lokal.

Av inventeringar som gjorts (Morander Nyman -72) fram-går att kärrsångaren på senare tid ökat starkt i antal, till följd av igenväxningen och är idag mossens karak-tärsfågel. Sävsångaren har däremot minskat i antal be-roende på den kraftiga vide- och björkvegetationen. Andra arter som är vanliga är bl a rörsångare och säv-sparv.

På norra sidan Hobybäcken förekommer skogsbundna arter av vilka Talgoxe, Lövsångare och Törnsångare är de vanligaste.

Fågeltätheten har genom igenväxningen ökat, men arter som enkelbeckasin, vipa och gulärta har minskat. Dessa skulle genom ett ökat bete åter gynnas.

Genom områdets läge i ett intensivt brukat jordbrukslandskap har mossen stort värde även för högre djur. Dessa har genom igenväxningen fått ökat skydd, vilket har gynnat rådjur och räv.

I Hoby backar finns dessutom rikligt med kaniner.

Litteraturlista

Ekström G	1966 Beskrivning till kartbladet Kävlinge
SGU ser Ad
Englesson N	1963 Flora och vegetation i trakten norr
om Lund (ej publ)
Morander Nyman	1972 Småfågelinventering i Stångby mosse
(ej publ)
Nilsson Ö	1963 Pyrola rotundifolia L ssp. maritima
(Ken) Warb. i Sverige Botaniska notiser
1963 s 210-214
Nilsson Ö Gustavsson L-Å	1976 Juncus anceps Svensk botanisk tid-
skrift 70. s 216-218
Sjöbäck M	1962 Markhistorisk utblick från Stångby
mosse Skåne naturs årsbok s 167-174
Söltoft V	1962 Stångby mosse Skåne naturs årsbok
s 159-166

Kartmaterial

Ekonomisk karta 1:10 000
 Topografisk karta 1:50 000
 Geologisk karta
 Flygbilder 1960, 1973

Historiskt material

V Hoby akt 1	1780	Karta och beskrivning
akt 2	1787	Beskrivning
Stångby akt 2	1777	Karta och beskrivning
akt 33	1851-52	Karta och beskrivning

Ekonomisk karta 1920

TECKENFÖRKLARING

OMRÅDE DOMINERADE AV TRÄD OCH BUSKAR

ÖPPEN MARK

TALL

GRAN

LÄRK

KLIBBAL

BJÖRK

ALM

LÖNN

EK

ASK

APEL

ÖVRIGA LÖVTRÄD

VIDEARTER

HAGTORN

SOLITÄRTRÄD

HÄMLAD PIL

ÅKER

TORRÄNG; STÄPPARTAD TORRÄNG

FRISK ÄNG

FUKTÄNG

HÖGÖRTÄNG

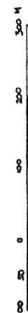
RIKKARR EXTREMRIKKARR

OMRÅDESGRÄNS

RESERVATSGRÄNS

STÅNGBY MOSSE VEGETATIONSÖVERSIKT

Joan Persson

Extremrikkärrflora i Stångby mosse (Englesson 63)

I vatten:

Chara (Skörsträfsse)
 Lemna minor (Andmat)
 Lemna trisulca (Korsandmat)
 Hydrocharis morsus-ranae (Dyblad)
 Utricularia minor (Dvärgbläddra)
 Utricularia vulgaris (Vattenbläddra)

Tuvor av:

Carex paniculata (Vippstarr)
 Carex appropinquata (Oxstarr)
 Carex nigra (Småstarr)
 Carex rostrata (Flaskstarr)
 Phragmites communis (Bladvass)

På tuvorna:

Carex lepidocarpa (Näbbstarr)
 Juncus alpinus ssp alpinus (Torvtåg)
 Juncus articulatus (Ryltåg)
 Pinguicula vulgaris (Tätört)
 Primula farinosa (Majviva)
 Valeriana dioeca (Småvänderot)

Mellan tuvorna:

Berula erecta (Bäckmärke)
 Carex diandra (Trindstarr)
 Carex lasiocarpa (Trådstarr)
 Eleocharis palustris (Knappsäv)
 Equisetum fluviatile (Sjöfräken)
 Equisetum palustre (Kärrfräken)
 Eriophorum angustifolium (Ängsull)
 Eriophorum latifolium (Gräsull)
 Menyanthes trifoliata (Kärresälting)

Dessutom förekommer:

Cardamine palustris (Kärrbrämsa)
 Carex dioeca (Nålstarr)
 Carex disticha (Plattstarr)
 Carex hosteana (Gulstarr)
 Carex flacca (Slankstarr)
 Carex panicea (Hirsstarr)
 Carex pulicaris (Loppstarr)

Dactylorhiza incarnata (Ängsnycklar)
Eleocharis uniglumis (Ägnsäv)
Eleocharis pauciflora (Tagelsäv)
Epilobium palustre (Kärrdunört)
Epilobium parviflorum (Luddunört)
Epipactis palustris (Kärrknipprot)
Gentianella uliginosum (Sumpgentiana)
Herminium monorchis (Honungsblomster)
Juncus bufonius (Vägtåg)
Juncus ranarius (Grodtåg)
Moinia coerulea (Blåtåtel)
Myosotis palustris (Förgätmigej)
Parnassia palustris (Slätterblomma)
Pedicularis palustris (Kärrspira)
Prunella vulgaris (Brunört)
Salix repens (Krypvide)
Salix rosmarinifolia (Rosmarinvide)
 Samt: *Liparis Loeselii* (Myggnyckel)
Juncus anceps (Svarttåg)
Salix hastata (Blekvide)

Högörtäng

Agrostis gigantea (Storven)
Angelica silverstris (Strätta)
Carex appropinquata (Oxstarr)
Cirsium oleraceum (Koltistel)
Epilobium hirsutum (Rosendunört)
Epilobium parviflorum (Luddunört)
Eupatorium cannabinum (Hampflockel)
Filipendula ulmaria (Älgört)
Phragmites communis (Bladvass)
Trollius europeus (Bullerblomster)

Kalkfuktäng

Anthoxanthum odoratum (Vårbrodd)
Blysmus compressus = *Scirpus planifolius* (Plattsäv)

Kalkfuktäng forts

Carex hirta (Grusstarr)

Carum carvi (Kummin)

Centaurea jacea (Rödclint)

Ceractium holosteoides (Hönsarv)

Chrysanthemum leucanthemum (Prästkraige)

Cirsium acaule (Jordtistel)

Euphrasia rostkoviana ssp *montana* (Stor ögontröst)

Geum rivale (Humbleblomster)

Holcus lanatus (Luddtåtel)

Juncus compressus (Stubbtåg)

Lychnis flos-cuculi (Gökblomster)

Succisa pratensis (Ängsvädd)

Vegetationsanalys Stångby mosse utförd av Gösta Regnell, läge se sid 10.

	O B E T A T		B E T A T	1975
	30/6	3-4/7	2/7	
Salix aurita + nigricans	}	0,5 %		
Salix nigricans			) täckning	
<u>FÄLTSKIKT</u> - graminider				
Briza media		20	85 ²	
Calamagrostis canescens		5		
Carex disticha		70 ³	100 ¹⁰	
Carex flacca	25		40	
Carex hirta		10		
Carex nigra		15	70 ⁵	
Carex panicea	70 ⁵	5	95 ⁵	
Carex rostrata		45		
Carex Sp.	5	5	5	
Dactylis glomerata	15		5	
Deschampsia caespitosa	30		15	
Eriophorum angustifolium		10	5	
Festuca pratensis		40	45	
Festuca rubra	60 ¹⁰	90 ³⁰	100 ³⁰	
Holcus lanatus		85	75	
Juncus articulatus		15	30	
Molinia coerulea	95 ¹⁰			
Phleum pratense			20	
Phragmites communis	15	20		
Poa pratensis	10	50		
Poa trivialis		5		
Scirpus planifolius		15	35	
Scirpus palustris				
Scirpus uniglumis			45	
- örter				
Achillea millefolium	25	20	15	
Achillea ptarmica	15			

Angelica sylvestris	30	10	
Betula pubescens (juv)			5
Caltha palustris	-	10	40
Cardamine pratensis		10	80
Carum carvi	-	-	-
Centaurea jacea	25		15
Cerastium vulgatum		45	80
Cirsium arvense		5	
Cirsium palustre	80 ²	100 ¹⁰	65
Dactylorhiza incarnata		5	10
Epipactis palustris		10	5
Epilobium hirsutum	-	30	
Equisetum fluviatile		25	20
Equisetum palustre	5	100 ⁴⁰	95
Equisetum pratense		45	
Eupatorium cannabinum	-	5	
Filipendula ulmaria	-	50	
Galium uliginosum	15	45	
Geum	20 ⁴⁰		
Herminium monorchis		20	55
Lathyrus pratensis	-		75
Lycopus europaeus	-	15	
Medicago lupulina	-		55
Mentha arvensis	-	95 ¹⁵	
Myosotis palustris			
Parnassia palustris	-	20	20
Plantago lanceolata			
Plantago media			
Potentilla anserina			
Potentilla erecta	35	45	
Potentilla palustris	10		
Potentilla reptans		5	
Prunella vulgaris		15	35
Ranunculus acris	15	60	95 ¹⁰
Ranunculus repens		45	5
Rhinanthus major		80 ³⁰	100 ²⁵

Upptagning Stångby mosse utförd juli 1975 av Gösta Regnell och
Eddie van der Maarel

100 m ²	%		%
Betula pubescens	+	Valeriana dioeca	20
Salix nigricans	+	Trifolium pratense	10
Salix repens	20	Epipactis palustris	3
Phragmites communis	15	Rhinanthus major	5
Briza media	3	Parnassia palustris	3
Holcus lanatus	1	Prunella vulgaris	3
Molinia coerulea	10	Centaurea jacea	1
Poa pratensis	1	Angelica silvestris	5
Anthoxanthum odoratum	2	Primula farinosa	1
Agrostis stolonifera	1	Linum catharticum	1
Festuca rubra	2	Achillea ptarmica	1
Juncus articulatus	20	Herminium monorchis	1
Luzula campestris	1	Achillea millefolium	1
Carex nigra	15	Succisa pratensis	1
panicea	2	Potentilla erecta	2
flava	1	Galium uliginosum	2
pulicaris	1	Galium boreale	1
rostrata	1	Vicia cracca	3
		Lotus corniculatus	2
		Cirsium palustre	2
		Euphrasia Sp.	1
		Leontodon hispidus	1
		Triglochin palustre	+
		Campanula rotundifolia	1
		Ranunculus acris	1
		Equisetum palustre	+
		Plantago media	+
Fissidens adianthoides	1		
Calliergonella cuspidata	10		
Climacium dendroides	5		
Mnium ssp	5		
Hep spec	10		
Campylium stellatum	1		
Drepanocladus intermedius	1		
Aulacomnium palustre	1		

Rumex acetosa	5		
Succisa pratensis	5	15	5
Taraxacum vulgare	-	-	5
Trifolium pratense	-	-	100 ³⁰
Trifolium repens		5	20
Triglochin palustre	-	5	45
Valeriana dioeca	50	85 ¹⁰	10
Vicia cracca	20	5	50

f^c (t ex 85¹⁰): f = frekvens

c = karakteristiska täckningsgraden

Översiktlig vegetationsinventering utförd hösten 1976 av studenter vid Lantbrukshögskolan avd f Landskapsplan.

HOBY BACKAR

Stäppartad torräng

Arrhenatherum pratensis (ängshavre)
Artemisia campestris (fältmalört)
Carex arenaria (sandstarr)
Carduus acanthoides (piggtistel)
Centaurea scabiosa (väddklint)
Filipendula vulgaris (brudbröd)
Galium verum (gulmåra)
Medicago falcata (gullucern)
Ononis repens (puktörne)
Phleum boehmeri (flentimotej)
Sedum acre (gul fetknopp)
Thymus serpyllum (timjan)

Torräng

Campanula rotundifolia (blåklocka)
Erodium cicutarium (skatnäva)
Festuca ovina (fårsvingel)
Festuca rubra (rödsvingel)
Galium verum (gulmåra)
Hieracium pilocella (gråfibbla)
Plantago media (rödkämpar)
Polygonum aviculare (trampört)
Rumex acetocella (bergssyra)
Scleranthus perennis (vitknavel)

Frisk äng

Achillea millefolium (röllika)
Cerastium vulgatum (hönsarv)

Dactylus glomerata (hundäxing)
Leontodon autumnalis (höstfibbla)
Lolium perenne (engelskt rajgräs)
Plantago major (globlad)
Phleum pratense (timotej)
Potentilla anserina (gåsört)
Ranunculus repens (revsmörblomma)
Taraxacum vulgare (maskros)

Fuktäng

Agrostis stolonifera (krypven)
Bellis perennis (bellis)
Bidens cernua (nickskära)
Cerastium vulgatum (hönsarv)
Glyceria fluitans (mannagräs)
Lolium perenne (engelskt rajgräs)
Myosotis palustris (förgätmigej)
Potentilla reptans (revfingerört)
Ranunculus repens (revsmörblomma)
Veronica beccabunga (bäckveronica)

Meddelanden från Länsstyrelsen i Malmöhus län, naturvårdsenheten

1978

1. Kullabergs häckfåglar
2. Konsekvenser för täktverksamheten och grusförsörjningen i Västra Skåne om fasta förbindelser anläggs över Öresund
3. Översiktliga volymläskningar av i ytan liggande grusförekomster i Västra Skåne
4. Rapport rörande fördelning och kvalitet av berg- och jordarter i Sydsverige och Danmark med avseende på grusproduktion
5. Häckfågelfauna i Foteviksområdet
6. Christinelunds lövskogsreservat - vegetation och fauna
7. Kustområdet mellan Skäret och Svanshall - vegetation och markhistoria

1979

1. Markinventering av landskapet mellan Hörby och Långaröd inom Hörby kommun
2. Vegetationsundersökningar på Kullaberg
3. Sjöinventering i Malmöhus län
4. Våtmarker i Malmöhus län
5. Måkläppen

1980

1. Hagestad
2. Välleröds kärr i Fyledalen
3. Klingavälsån. Vattenundersökningar 1980

1981

1. Stångby mosse